

РЕШЕНИЕ

№ 64

гр. Кърджали, 27.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Валентин Спасов

при участието на секретаря Константина Кирева
като разгледа докладваното от Валентин Спасов Административно
наказателно дело № 20235140200223 по описа за 2023 година

Производството е по чл.72 ал.4 от ЗМВР.

Съдът е сезиран с жалба по [чл. 72, ал. 4, изр. 1 от ЗМВР](#) от З. А. К., с която се иска отмяна на Заповед за задържане на лице с рег. № ***/20.02.2023 г., издадена от С. Д. К.- инспектор в сектор ПИП при ОДМВР- Кърджали. В жалба се излагат твърдения, че атакуваната Заповед била издадена в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона, както и поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

На 20.02.2023г., в 09:20 часа, е издадена Заповед за задържане на лице с рег. № ***/20.02.2023 г., от С. Д. К.- инспектор в сектор ПИП при ОДМВР- Кърджали, с която е заповядано да бъде задържано за срок до 24 часа лицето З. А. К. от ***, на основание чл. 72 ал.1 т.1 от ЗМВР, във връзка със ЗМ ***/ 20.02.2023 по описа на ОДМВР-Кърджали, за извършено престъпление по чл. 301 ал.1 от НК. В заповедта са посочени и фактическите, и правните основания за издаването ѝ, като същата е издадена от компетентен орган. На 21.02.2023г. е изготвена Справка от С. К. по повод извършена

проверка по ЗМ ***/ 20.02.2023 по описа на ОДМВР-Кърджали. Проверката кадаела постъпил сигнал от началника на ОО „АА”-Кърджали, че длъжностно лице от състава на „АА” нарушавало служебните си задължения при провеждане на изпити на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС, с цел да набави за себе си или за друго облага. На 27.02.2023г. прокурор от Окръжна прокуратура Кърджали издал постановление за образуване на ДП за разследване на извършени престъпления по чл. 304б ал.1 във вр. с чл. 26 ал.1 от НК, както и по чл. 282 ал.1 във вр. с чл. 26 ал.1 от НК.

При така приетата за установена фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в законоустановения срок по чл.149 ал.1 от АПК и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Съобразно разпоредбата на чл.168 ал.1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК.

Оспореният акт е издаден от полицейски орган по смисъла на чл.53 от ЗМВР, в границите на предоставената му съгласно чл.72 ал.1 от ЗМВР компетентност. Спазена е предвидената от закона форма, съгласно чл.74 ал.1 от ЗМВР, а именно издадена е писмена заповед за задържане, която е връчена на адресата. Заповедта съдържа задължителните реквизити, посочени в ал.2 на чл.74 от ЗМВР- вписани са името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, както и данните индивидуализиращи задържаното лице- имена, гражданство, ЕГН, ЛК и адресна регистрация, датата и часа на задържането. Разяснени са му правата по чл.72 от ЗМВР. Връчена му е Декларация по чл.74 ал.3 от ЗМВР, която К. подписал. Заповедта е издадена на основание чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР като е посочено, че лицето се задържа във връзка със ЗМ ***/20.02.2023г., за извършено престъпление по чл. 301 ал.1 от НК.

Настоящата съдебна инстанция намира, че към момента на издаване на атакуваната Заповед за задържане са били налице данни за извършено престъпление по чл.301 ал.1 от НК. Това е така, тъй като нормата на чл.72

ал.1 т.1 от ЗМВР овластява полицейските органи да задържат лица в случаи, определени от закон, а именно за които има данни, че са извършили престъпление, като процедурата е регламентирана в следващите правни норми от закона. По правната си същност задържането по реда на ЗМВР представлява принудителна административна мярка- административно разпореждане на орган на власт, непосредствено засягащо правната сфера на адресата, която има за цел чрез задържането да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да извършва престъпление или да се укрие. Предпоставка за прилагането е наличието на данни, от които може да се направи обосновано предположението, че задържаното лице е извършило противоправно деяние. За прилагането на мярката е необходимо данните, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението или да е съпричастен към него, да са установени преди извършване на задържането, което в случая е налице със ЗМ ***/20.02.2023г. За това задържането, като принудителна административна мярка, се предприема от полицейския орган при условията на оперативна самостоятелност. За прилагането на тази принудителна административна мярка законодателят не е предвидил необходимост да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК. Достатъчно е само наличието на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението, което дава право на административния орган, при условията на оперативна самостоятелност да наложи мярката дори без да се поставя условие за точна квалификация на деянието, а още по-малко е задължително престъплението да е безспорно и окончателно установено. Въпросът дали задържаното лице е извършител на конкретно деяние и дали то е извършено от него виновно, подлежат на пълно, всестранно и обективно разследване в рамките на наказателното производство. За целите на задържането по реда на чл. 72 от ЗМВР наличието на такива категорични данни, които да обвързват жалбоподателя със соченото нарушение, не са задължителни, като задържането се извършва не поради несъмненост на фактите, а с оглед тяхното изясняване.

На следващо място, задържането за срок от 24 часа по чл.72 от ЗМВР налага неблагоприятни последици на адресата с цел постигане на правно определен резултат. Тази мярка, в зависимост от конкретния случай,

би могла да има превантивен или преустановителен характер. Казано по друг начин – за да се прибегне до задържане, същото трябва да преследва някаква легитимна, законовопризната цел, а не да се явява съобразно наказание, репресия, налагана по усмотрение на административния орган. В случая от доказателствата по делото се установява каква е била конкретната цел за издаването на оспорената заповед и постановеното с нея задържане, а именно превантивна- да се предотврати възможността лицето, което има вероятност да е извършило престъпление, да укрие доказателства или да извърши престъпление.

От всичко изложеното до тук настоящият съдебен състав приема, че атакуваната Заповед е наложена съгласно изискванията на закона и в съответствие с целта му, при доказана необходимостта от задържането на лицето, поради което следва да бъде потвърдена като законосъобразна.

Ето защо, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от З. А. К. от ***, против Заповед за задържане на лице с рег. № ***/20.02.2023 г., издадена от С. Д. К.-инспектор в сектор ПИП при ОДМВР- Кърджали.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – Кърджали в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Кърджали: _____